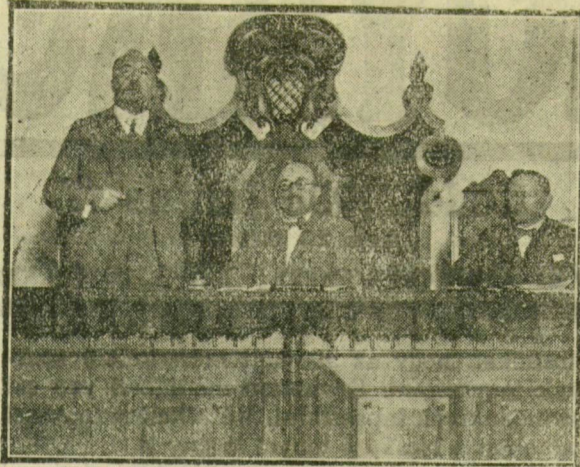

Hegedüs Lóránt éljenzéssel fogadott beszéde után dr. Nyulász János a mezőgazdasági hitel problémájáról beszélt és elmondta, hogy a bankok a kihelyezett kölcsönöket a legtöbb esetben már árverés útján sem hajthatják be. Az előadáshoz dr. Bakay Ödön kért szót. Elmondta, hogy a hitel igénybevevő gazdák 35 százaléka nem mezőgazdasági célokra fordítja a kölcsönt, hanem vagy földvásárlásra, vagy pedig egyéb hiteleinek szanálására.

Dr. Kresz Károly sérelmet lát abban, hogy a törvényhatósági bizottságokban a részvénytársaságoknak és pénzintézeteknek nincs választójoguk. Dr. Szivessy Lehel ezzel kapcsolatban javaslatot terjesztett be, hogy a törvényhatóságokban a TEBE kiküldöttei is helyet kapjanak. Dr. Nyári Pál a kisipar és kiskereskedelmi hitelről szólva, a hitelakció továbbfejlesztését ajánlotta. Dr. Görög Frigyes a kisgazdatársadalom érdekében a jelzálogrendszer reformját sürgette. Molnár Károly a törvényhatóságokban a virilis jog korlátozása ellen foglalt állást, végül dr. Jármy Pál a középiskolai takarékoságok eredményéről számolt be. Az ér-

dekes gyűlés Kozma Ferenc zárószavaival ért véget. A résztvevők ezután Ujszegeden társaságban vettek részt.

Hegedüs Loránt beszél a Tébe gyűlésén.

Budapestről kell jeget hozatni, mert vasárnap csődöt mondtak a szegedi jéggyárak

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi üzemek szinte versenyeznek abban, hogy különböző meglepetésekkel szórakoztassák a közönséget. A vízműtelep hetek óta szomjaztatja az emeleti lakások lakóit, a szórakoztató műsorba most teljes ambícióval bekapcsolódott a városi jéggyár is, amely éppen vasárnap hagyta cserben a közönséget. Nem tudni miért, vasárnap, amikor a hőség alaposan felfokozta Szegeden a műjégszükségletet, a jéggyár képtelennek bizonyult arra, hogy az érdekeltek igényeit kielégtse. A vendéglők, a cukrászdák, a háztartások, a huscsarnokok, éttermek alig kapták meg a megrendelt jégmennyiség egyötöd, egytized részét. A jéghiány természetesen nagy zavarokat és károkat okozott minden vonalon.

A szegedi vendéglősök, cukrászok és hus-

iparosok küldöttsége hétfőn panaszolta el a polgármesternek a tarthatatlan állapotokat. Arra kérték a polgármestert, hogy ha a városi jéggyár és a hűtőház jéggyára képtelen kielégíteni a szegedi jégszükségletet, a melegebb napokon hozasson megfelelő mennyiségű műjeget Budapestről. Bebizonyították, hogy még a budapesti jégen is kereshetnének a jéggyárak, mert a jég mázsánskinti ára Pesten két pengő, a szállítási költség 80 fillér, Szegeden pedig a jéggyárak 3 pengő 20 fillérért adják a jeget.

A polgármester kijelentette, hogy az ötletet helyesnek tartja, ajánlatot kér jégszállításra a budapesti jéggyáraktól és ha a kalkuláció megfelelő eredményt ígér, teljesíti az érdekeltek kívánságát.

Tarnay Ernő három év küzdelmeiről, a „bünös pazarlásokról“ és Kürthy György nyilatkozatáról

Kaptuk az alábbi nyilatkozatot:

Tisztelettel felkérem a tekintetes Szerkesztőséget alábbi soraim szíves közlésére:

Az egész színházi válság alatt, de főképp azóta, mióta az igazgatóválasztáson mindenki által ismert, sőt illetékes helyen nem is titkolt magasabb okokból kisebbségben maradtam — nem tartottam sem ildomosnak, sem szükségesnek, hogy bármely irányú nyilatkozattal a nyilvánosság elé lépjek. Bár ez igen gyakran nagy önmegtartóztatást, emberfeletti önfegyelméletet igényelt, de erőt adott nekem ehhez az a színház élén ellőtt három év, mely idő alatt a közönség a színház iránti szeretetének és áldozatkészségének szinte erején felül adott állandóan kifejezést és amit az igazgatóválasztás óta még fokozottabb mértékben éreztem. Erőt adtak ehhez felettes hatóságomnak előttem és mások előtt tett elismerő nyilatkozatai, de saját lelkiismeretem is, amely megacélozta energiámat ahhoz, hogy emelt fővel várjam be azt a rövid időt, mikor az egész vonalon — ha már távolból is — engem fognak igazolni az események. Most sem szólaltam volna meg, de tisztelt utódom egy nyilatkozata kényszerít erre, aki nem tulságosan izléses módon működéséről, társulatom összeállításáról, szervezkedésemről és »pazarlásaimról« emlékezett meg.

Három évvel ezelőtt kerültem a szegedi színház élére, mégpedig meghívás útján. E meghívást megkértem semmiféle protekciónak, leveleknek, ajánlásoknak és aláírásoknak nem köszönhettem. Ilyenekkel soha életemben nem operáltam, mert ilyenekre sohasem volt szükségem és a jövőben sem lesz.

Mikor a társulat megszervezéséhez hozzáfogtam, rögtön tisztában voltam azzal, hogy Szegeden csak legalsórangú társulattal és magas nivójú előadással lehet visszahódítani a közönséget. Az első évben az általam szerződötlettel művészemélyzet havi költsége havi 20 ezer pengő körül mozgott. Szükségessé vált, hogy az első társulatot a második évben kiegészítsem (Harmath Hilda, Fridl,

Szász Edith) és megjavítsam a harmadik évben (Könyves-Tóth Erzsébet, Táray). Ezenkívül a karizmatikusnak is fel kellett emelnem a fizetését a harmadik évben (ami körülbelül havi 400—450 pengőt tett ki). A protekciósokról most ne essék szó, bár kétségtelen, hogy a kiadásokat ők sem csökkentették. Mégis az első, anyagilag is eredményes évhez képest összesen havi 2500 pengővel emelkedett a művészemélyzet kiadása, dacára Harmath, Fridl, Szász, Könyves, Táray, a kórus és a protekciósok jelentékeny tehertöbbletének.

A kiállítási költségek az első két esztendőben kétszázszázalékosra kerültek, egyedül és kizárólag azért, mert egy lomhalmazt vettem át díszlet és ruhatár helyett és ennél fogva a színházat egy rendes díszlet és ruhatárral kellett felszerelnem, amely ugyan ma sem ideális, de mégis annyit eredményezett, hogy a harmadik évben már legalább 50 százalékkal kevesebbet kellett költenünk kiállításokra, mint az előző években.

Semmi sem lett volna egyszerűbb, mint azzal a »személynél« ötlettel megoldani minden nehézséget, hogy egy olcsó és ennél fogva gyenge társulattal szervezzek. Bizonyos azonban, hogy ilyen társulattal nem három évig, de három hónapig sem tudtam volna helyt állani Szegeden, sőt az is bizonyos, hogy felettes hatóságom ilyen szervezkedést nem szankcionált volna. Csakhogy én nem voltam olyan szerencsés helyzetben, mint tisztelt utódom, hogy a rendelkezéseimre állott volna egy bevált társulat, melynek nagy részének leszerződésével még mindig meg lehet valahogy menteni a helyzetet.

Meggyőződésem, hogy a mai súlyos gazdasági krízis közepette, mely az egész világon hasonló helyzeteket beremelt és a folyton fokozódó konkurrenciával szemben (hangosfilm, rádió) csak egy sokatnyújtó, versenyképes színházat szabad felváltatni. En ezt csináltam és ma is az a hitem, hogy csak így volt elkerülhető, hogy nem állott elő a mai is jóval súlyosabb deficit.

A hét szenzációja szerdától a Belvárosiban a

Táncos diákok

a boldog ifjúság nagy éneklő és zenélő filmje.

A legszebb ének- és táncszámok tartikják ezt a hangulatos, bájos, pergő cselekményű élénk filmet

Ezek után pedig kijelentem: dacára annak, hogy a magam elhatározásából egy fillért nem költhetem és dacára annak, hogy a polgármester ur nyílt közgyűlésen kijelentette, hogy a túlköltekezésért engem felelősség nem terhel — mégis mindazert, ami a színháznál három év alatt történt, vállalom a felelősséget. Az általam eszközölt befektetések és kiadások igenis helyesek voltak és színházpolitikám (a közönséget minden körülmények között jól kiszolgálni) az egyedüli helyes színházpolitika volt, mert különben tisztelt utódom sohasem állapíthatta volna meg azt, hogy a házikézelés kitűnően bevált és már az első szervezkedésem is kátyuba jutott volna, melyből talán csak úgy lett volna menekülés, ha felettes hatóságom, teljes számban — segítségemre siet.

Egészen természetes, hogy a kiadásokat illetőleg az új igazgató lényegesen könnyebb helyzetet kap. Elsősorban a színészfizetéseket ma könnyebb leszorítani az általános színész- és színházkrízis folytán. Hiszen a fővárosban a legtöbb színház ebben a szezonban katasztrófális helyzetbe került, a vidéki színházak pedig olyan súlyos válságba jutottak, mint még soha. A színészek tehát kell, hogy leszállítsák igényeiket az egész országban és főképp Szegeden, ahol az igazgató is lényegesen kisebb fizetésért kénytelen vállalni a vezetés nehéz és felelősségteljes munkáját.

A kiállítási költségek is könnyebbé válnak az új igazgató számára, mert most már mégis van egy valamire való díszlet- és ruhatár, mely ugyan még kiegészítésre szorul, de »bünös« pazarlásokat, mégsem kell eszközölnie, hiszen azokat én már az első három évben — elkövettem.

Tarnay Ernő.

Az Alföldkutató Bizottság közgyűlése

Szentés, június 16. A Szegedi Alföldkutató Bizottság Szentésen tartotta meg közgyűlését, amelyen résztvett Klebelsberg kultuszminiszter, aki nagyobb beszédet mondott. Somogyi Szilveszter számolt be a bizottság működéséről, majd Móra Ferenc tartott nagyhatású előadást. Dr. Kogutowicz Károly kis filmprojektoron mutatta be baranyai felvételeit. Az egyes bizottságokban számos előadás hangzott el az Alföld problémáiról.

Sikkasztásért feljelentették a DLASz főtitkárát

(A Délmagyarország munkatársától.) Hamar József, a Déli Labdarugó Alsóvárségi főtitkára ellen a szövetség 2600 pengő elsikkasztása miatt feljelentést tett a rendőrségen.

A labdarugó szövetségben már régen feltűnt egyeseknek, hogy a főtitkár anyagi erejét jóval meghaladó mértékben költelek. Ez a költelekezés akkor sem csökkent, amikor a főtitkár a városi javadalmi hivatalban viselt állásától, különböző püsszölések miatt, felfüggesztették. Hamar Józsefnek költséges passziói voltak. Szerette a csendes lokálokat, a kényelmes taxit, a finom cigarettákat, a vasalt nadrágot. A jövedelem azonban sehogyan sem állott arányban költelezéseivel. Mivel a könnyű életről nem tudott lemondani, sikkasztások útján igyekezett pénzhez jutni.

A főtitkár a szövetségben nagy bizalmat élvezett. Az egyesületek az ő címére küldötték a szövetségnek a pénzeket, amiket aztán a főtitkár elsűlyesztett. Amikor Hamar viselkedése gyanus lett, vizsgálót indítottak és kiderültek a visszaélések. Hamar Józsefet tisztségétől felmentették és megtiltották ellene a 2600 pengő elsikkasztása miatt a büntető feljelentést.

A sikkasztó főtitkár jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik. A rendőrség eddig azért nem rendelkezett a körözését, mert a törvényszék egy tárgyaláson már elővezetését rendelte el és most ennek a nyomozásnak az eredményét várják.